

د قطر بهرني سياست کې د نرم ځواک رول: د دوحې قرارداد او منځگړتوب

محمد اقبال احمدزی *

لنډيز

د دوحې قرارداد چې د افغانستان اسلامي امارت او امريکا ترمنځ د قطر په منځگړتوب په دوحه کې لاسليک شو، په افغانستان کې يې د امريکا شل کلن اشغال ته د پای ټکی کېښود. د قطر دولت د منځگړتوب رول په منځني ختيځ او نړيواله کچه دې هېواد ته مهم معنوي ارزښت ورکړی. د قطر له خوا د ورته نرم ځواک کارول د دغه هېواد د بهرني سياست اساس دی. دا څېړنيزه مقاله د قطر په بهرني سياست کې د نرم ځواک او منځگړتوب رول د دوحې قرارداد په تناظر کې څېړي. د دې څېړنيزې مقالې ابتدايي بحث دا دی، چې قطر څرنگه په بهرني پاليسی کې متوجه گواښونو ته د نرم ځواک د وسايلو په کارولو سره ځواب وايي، او د قطر په بهرني پاليسی کې د نرم ځواک رول ولې او څرنگه رامنځته شو. دا څېړنه په توصيفي-تحليلي مېتود او د نرم ځواک د تيوريکي لارښود په رڼا کې د دوحې قرارداد قضيه راسپړي او له لومړنيو او دويمې سرچينو څخه په استفادې په دې اړه استدلال وړاندې کوي. د مقالې بحث دې پايلې ته رسېږي چې د دوحې قرارداد له لاسليک کېدو سره قطر د اسلامي امارت او امريکا ترمنځ په بريالي منځگړتوب سره خپل سيمه ييز اعتبار او نرم ځواک زيات کړی او لا هم د اسلامي امارت او لويديزې نړۍ ترمنځ د منځگړتوب په چارو کې مخکښ رول لري.

کلیدي کلمات: نرم ځواک، د قطر بهرني پاليسی، منځگړتوب، د دوحې قرارداد، منځني ختيځ.

سریزه

د دوحې قرارداد، چې د افغانستان اسلامي امارت او امریکا ترمنځ د ۲۰۲۰ز کال د فبروري په ۲۹مه د قطر په دوحه کې لاسلیک شو، په افغانستان کې یې د امریکا شل کلن اشغال پای ته ورساوه. د خبرو اترو په دې پروسه کې د قطر دولت د منځگړي په توگه مهم رول ولوباوه او د طالبانو د سیاسي دفتر په کوربه توب او د دوحې تړون ته د اسانتیاوو د ملاتړ په برابرولو سره، قطر د افغانستان په شخړه کې د یوه مهم منځگړي په توگه ځان ثابت کړ. دې چارې په منځني ختیځ کې قطر ته مهم معنوي ارزښت ورکړ. د دې ترڅنګ، د قطر له خوا د ورته نرم ځواک کارول له دغه هېواد سره مرسته کوي چې یو مثبت نړیوال انځور جوړ کړي او د قطر په اړه د نړیوالو پر نظرونو مثبت اغېزه وکړي.

دغه هېواد د رسنیو، کلتوري پانګونې، بشردوستانه مرستو، سپورت ډیپلوماسۍ، او فعالې ډیپلوماتیکې ښکېلتیا له لارې، په اغېزناکه توگه د نړۍ په کچه خپل لاسرسی او اغېز پراخوي، چې دا د اتحادونو، ستراتیژیکو منځگړتوبونو او په نرم ځواک کې د پانګونې ترکیب دی. همدا لامل هم دی، چې د دغه قرارداد له لاسلیک او د اسلامي امارت له واکمنېدو وروسته هم له افغانستان سره د قطر سیاسي اړیکې د منځگړتوب، بشردوستانه مرستو او ډیپلوماتیک تسهیل کوونکي په توگه پام وړ رول لوبوي.

د افغانستان له خاورې څخه د لویدیزو پوځي ځواکونو له وتلو او د اسلامي امارت بیا واکمنېدو وروسته، افغانستان نه یوازې د سیمې له هېوادونو بلکې له لویدیزو هېوادونو سره هم تعامل ته وروړاندې شوی، چې په دې برخه کې هم قطر بنسټیز رول لوبوي.

په دې مقاله کې د اسلامي امارت او امریکا ترمنځ د مذاکراتو لپاره د قطر د غوره کېدو پر عواملو تحلیلي بحث کوو او له ثانوي منابعو په استفادې سره د قطر په بهرني سیاست کې ډیپلوماتیکې ستراتیژۍ او نرم ځواک تحلیلوو. دا څېړنیزه مقاله به واضح کړي، چې کوم عوامل وو چې دا پروسه یې ټکنې کړې وه. فرض هم دا دی چې د قطر همدغه د

منځگړتوب رول کولای شي د ا.ا.ا او امريکا ترمنځ د دوحي قرارداد په ښه تطبيق او تعامل رامنځته کولو کې هم اغېزناک واقع شي.

دلته د يوه ښه تحليلي بحث لپاره لومړی د نرم ځواک پر مفهوم او دا چې منځگړتوب څنگه کولای چې په نرم ځواک او بهرني پالیسي کې عمده رول ولوبوي، بحث کوو. وروسته د قطر بهرني سياست او په بهرني سياست کې يې د نرم ځواک عنصر ته کتنه کوو. ورپسې د دوحي قرارداد او د قطر د منځگړتوب ډيپلوماسي راسپړو.

نرم ځواک او په بهرني سياست کې يې رول

د نرم ځواک مفکوره د سياسي علومو او نړيوالو اړيکو پوهانو له خوا په ۱۹۹۰مه لسيزه کې رامنځته شوه. جوزيف نای چې د نړيوالو اړيکو په برخه کې يوه نفوذ لرونکې څېره ده، د نرم ځواک د مفکورې بنسټ اېښودونکی دی. د هغه نظرونو د نړيوالو اړيکو او ډيپلوماسي پوهاوي ته يوه نوې بڼه ورکړې ده. په لاندې کرښو کې د نرم ځواک په اړه د جوزيف نای نظريو ته يوه ځغلنده کتنه کوو.

جوزيف نای په خپل کتاب کې چې په ۱۹۹۰ز کال کې يې ليکلی، د نرم ځواک مفهوم وړاندې کړ. هغه نرم ځواک د يوه هېواد د هغې وړتيا په توگه تعريفوي، چې د جبر يا تاديې پرځای د جذب او هڅونې له لارې ترلاسه شي او نور اغېزمن کړي (جوزيف نای، ۱۹۹۰). د ده په نظر نرم ځواک له سخت ځواک سره توپير لري. په سخت ځواک کې د اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د جبر او زور، لکه نظامي او اقتصادي اقداماتو کارول شامل دي. نرم ځواک برعکس د غوره توبونو د رامنځته کولو، د اتحاد جوړولو او نفوذ د ترلاسه کولو له لارې رامنځته کېږي (جوزيف نای، ۲۰۰۴: ۱۴). د نرم ځواک په اړه د نوموړي مفکورې په نړيوال سياست کې د جذابيت او نفوذ پر رول ټينگار کولو سره د نړيوالو اړيکو مفاهيمو ته بدلون ورکړ. د هغه کار د غير اجباري وسيلو له لارې خپلو اهدافو ته د رسېدو لپاره د ملت وړتيا رامنځته کولو کې د کلتور، سياسي ارزښتونو او

اغېزناکې بهرنی پالیسی اهمیت په گوته کوي. نرم ځواک یو لړ سرچینې لري چې ځینې دلته د بېلگې په توګه یادوو. مثلاً: ویلی شو چې په نرم ځواک کې کلتور او کلتوري نفوذ یو له مهمو ټاکنو ګو عواملو څخه بلل کېږي. د یوه هېواد کلتوري نفوذ کولی شي د هغه نرم ځواک پیاوړی کړي. په دې کې د میډیا، هنرونو، او تعلیمي موسسو نړیوال لاسرسی شامل دی. له بله پلوه د نرم ځواک په کارولو کې سیاسي ارزښتونه هم یو له مهمې وسیلې شمېرل کېږي، چې کولی شي نرم ځواک ته وده ورکړي. مثلاً: د غرب له خوا ډیموکراسي، بشري حقونه او د قانون حاکمیت په نورو ملتونو د نفوذ لرونکي عامل په توګه کارول کېږي. دې ته ورته اغېزناکه ډیپلوماسي هم هغه وسیله ده چې د یوه هېواد د بهرنی پالیسی او څو اړخیزې ښکېلتیا جذابیت زیاتوي او دا هم د نرم ځواک سرچینه کېدای شي. له همدې امله، یوه بنسټیزه ستراتیژي کولای شي د نورو په چلند د اغېزې کولو لپاره وکارول شي. یو دولت کولی شي خپل نرم ځواک د بېلابېلو سرچینو لکه بهرنی سیاست، کلتور، رسنیو، بشردوستانه مرستو، بهرنی پانګونې، سیاحت او د منځګرتوب د هڅو له لارې ترلاسه او پراختیا ورکړي (الرشیدی، ۲۰۲۱).

حکومتونه د خپل نفوذ د پیدا کولو او پراخولو لپاره نورې ډېرې وسیلې کاروي. دوی کولی شي سخت ځواک، چې نظامي ځواک او اقتصادي بندیزونه پکې شامل دي هم وکاروي، چې دا ډول زور او جبر کولی شي میلیاردونه ډالر مصرف کړي او هم د ځاني تلفاتو لامل شي. له بلې خوا د سخت ځواک په نسبت نرم ځواک داسې وسیلې کاروي چې ځاني تلفات او ویرانې پکې نه رامنځته کېږي. نو هېوادونه کولی شي چې د هنر، کلتور، لوبو او نورو کلتوري صادراتو له لارې وکړي چې خپل نړیوال شهرت پیاوړی کړي. له همدې کبله، قطر هم د خپل نړیوال نفوذ د پراختیا لپاره د نرم ځواک پیاوړي کولو تګلاره غوره کړې او دا مهال نرم ځواک د قطر په بهرنی پالیسی کې مهم رول لوبوي. دا چاره له دغه هېواد سره مرسته کوي چې خپل نړیوال نفوذ زیات کړي او په نړیواله کچه یو مثبت انځور وړاندې کړي (سي اېف آر، ۲۰۲۴).

د قطر بهرنی پالیسی ته لنډه کتنه

د قطر بهرنی پالیسی د نرم ځواک په کارولو سره په سیمه او نړۍ کې د خپل نفوذ پراخولو لپاره یو لړ تخنیکونه په خپل ځان کې رانغاړي، چې له لارې یې قطر غواړي د همدغو تخنیکونو په کارولو سره په منځني ختیځ کې خپل حضور د یوه قوي دولت په توګه ثابت کړي. همدارنګه د قطر په بهرنی پالیسی کې د ستراتیژیک توازن عمل کارول هم وسیله ده، چې موخه یې د نړیوالو اړیکو لپاره د عملي چلند په ساتلو سره د خپل سیمه ییز نفوذ پیاوړتیا ده. د قطر د بهرنی تګلارې له مهمو اړخونو یو اړخ د امریکا متحده ایالات دي. قطر د متحده ایالاتو قوي متحد دی او په سیمه کې د متحده ایالاتو تر ټولو لویه نظامي، اډه چې العدید هوایي اډه نومېږي، قطر یې کوربه توب کوي. دا ملګرتیا د قطر د امنیت لپاره خورا مهمه ده او دې سره په سیمه کې د امریکا متحد پاتې شوی دی (بلانچارد او شارپ، ۲۰۱۴).

په ۱۹۷۰مه لسیزه کې په قطر کې په ټولنیزو، اقتصادي او سیاسي برخو کې ډېر بدلونونه او پرمختګونه رامنځته شول. د قطر د وخت امیر شیخ حمد بن خلیفه په دې نظر و، چې له سعودي عربستان سره په سیمه کې د یوه ستر قدرت په توګه خپل موقف وښيي، چې ډېری داخلي او بهرنی پرېکړې د سعودي تر سرپرستی لاندې ترسره کېدلې (عبدالله، ۲۰۱۴). دا په داسې حال کې وو، چې سیمه له چټکو بدلونونو او ګواښونو سره مخ وه، شیخ حمد د قطر د موقعیت له امله له ورپېښو خطرونو څخه خبر و (السلیطي، ۲۰۲۴). پر دې سربېره، قطر چې له کم نفوسه هېوادونو څخه و، نه شواى یې کولی له بهرنیو ګواښونو څخه د ځان د دفاع لپاره اغېزناک پوځ جوړ کړي. نو ځکه یې د متوجه ګواښونو په منځ کې په خپلو چارو کې د سعودي عربستان مداخله او تسلط احساساوه. له همدې کبله د نوې خپلواکې بهرنی تګلارې اړتیا لیدل کیده (ګرې، ۲۰۱۳). دا فکر په ۱۹۹۰ز کې پر کویت د عراق تر برید وروسته نور هم پیاوړی شو، چې د ټولې سیمې او په ځانګړې توګه

د کوچنیو عربي دولتونو لپاره یو ټکان و. په دې لړ کې قطر هم د کویټ پر برخلیک د اخته کېدو په وېره کې و، چې هسې نه د کوم گاونډي له خوا اشغال شي (السلیطي، ۲۰۲۴). په دې توگه، له ډېرو هڅو وروسته قطري واکداران اړ شول چې د هېواد په بهرنۍ پالیسی کې بدلون راولي. قطر هڅه وکړه د خپل بهرني سیاست په اړه نوې بهرنۍ تگلاره جوړه کړي، چې تر نن ورځې پورې دوام لري (کابلان، ۲۰۱۹: ۹۶). دا پالیسي تر ډېره د نرم ځواک په بڼه کې وه. دې پالیسی کې د نړیوالې سولې او امنیت ټینګښت، په سیمه ییزو نړیوالو ډگر کې د پام وړ لوبغاړي په توگه رول لوبول، او همدارنګه د طبیعي مایع ګاز صنعت د دې پالیسي له مهمو اصولو وو، چې په کې د قطر د حاکمیت او خپلواکۍ ساتنه، د اسلامي او عربي هویت دفاع، د نړیوالو میثاقونو او کنوانسیونونو درناوی او د عامه او بشري حقونو دفاع شامل دي.

تاریخي اسنادو ته په کتلو داسې معلومېږي، چې د قطري حاکمانو بهرنۍ تگلارې په څلورو جلا پړاوونو وېشل کېدای شي، چې هره دوره د داخلي مفکورې پر بنسټ ټاکل کېږي. لومړنۍ مرحله یې د فارس په خلیج کې د بهرنیانو د مداخلې له کبله، د قطر دولت د نامعلوم لیدلوري په توگه پېژندل شوې (رابرتس، ۲۰۱۶: ۲). د سیمې او نړۍ په کچه د امپراتوریو (عثمانیانو او انګلیسانو)، او په منځني ختیځ کې د لویو قدرتونو ترمنځ کړکېچ هغه پېر و، چې قطر پکې په یو نامعلوم حالت کې قرار درلود.

د قطر د بهرنۍ تگلارې دوهم پړاو په ۱۹۸۰ لسیزه کې د قطر د نوي نسل د مشرانو په منځ کې راڅرګند شو. که څه هم د هغه وخت ولیعهد د قطر د امنیت د تضمین لپاره د یوه مرکزي اتحاد رامنځته کولو په لټه کې و، چې د قطر امنیت تضمین کړي. په سیمه ییزه او نړیواله کچه د قطر د نفوذ لوړولو لپاره د نوموړي پلان په بې طرفه شخړو کې د منځګړتوب له اړخه د شهرت رامنځته کولو، له اسراییلو او ایران سره د اړیکو پرانیستلو، د الجزیرې تلویزیوني شبکې رامنځته کول، او د قطر د مایع طبیعي ګاز صنعت پراخول د قطر نرم ځواک خپرولو په خاطر پلي کړل.

د عرب پسرلي په جريان کې، قطري واکمنو په فعاله توگه د قطر د نسبتا بې طرفه تاريخي دريځ سره په ښکاره ډول د يوه اړخ په ملاتړ په بهرنيو شخړو کې د مداخلې هڅه وکړه. د قطر د بهرني پاليسۍ دا دريمه انقلابي دوره بللی شو، چې په سوريه، ليبيا او مصر کې د عرب پسرلي په مبارزه کې ور گډه شو او تر ډېره اغېزناکه هم نه ده بلل شوې.

څلورمه دوره يې د تميم بن حمد له خوا پر مخ وړونکې پاليسي بللی شو، چې ممکن د خپل پلار د لومړنۍ بهرني پاليسۍ دورې ته په پام سره اوسنی پاليسي تدوين او د قطر په ثابت ساتلو کې ترې گټه پورته کېږي. دې سره يو ځل بيا قطر وتوانېد چې يو پياوړی شهرت رامنځته کړي او ځان په سيمه ييزو شخړو کې د منځگړي په توگه ثابت کړي (رابرټس، ۲۰۱۶:۳). د سولې په خبرو اترو کې يې په ځانگړې توگه په سوډان، لبنان او افغانستان کې د منځگړتوب رول لوبولی دی. دا ديپلوماتيک رول د قطر د پراخې ستراتيژۍ برخه ده، چې له لارې يې خپل نړيوال دريځ او نفوذ زياتول غواړي. له بله اړخه د قطر په بهرني پاليسي کې د نرم ځواک د کارولو له ډلې رسنيز نفوذ او کلتوري ديپلوماسي هم ده، چې له دې لارې په نرم ځواک کې د پام وړ پانگونه کوي. بشري او پرمختيايي مرستې د قطر په بهرني پاليسۍ کې يوه بله د نفوذ وسيله بلل کېږي. د قطر بهرني پاليسي د عملي اتحادونو، ستراتيژيکو منځگړتوبونو او په نرم ځواک کې د پام وړ پانگونې ترکيب دی. نو ویلی شو، چې د نرم ځواک دا ډول ستراتيژيک کارول د قطر د نسبتا کوچني جغرافيوې جوړښت او محدود نظامي ظرفيت ته په پام سره، د قطر د بهرني تگلارې لپاره اړين دي.

د قطر بهرني پاليسۍ کې د نرم ځواک رول

د قطر په بهرني پاليسۍ کې نرم ځواک يو مهم او عمده رول لري، چې له دې لارې غواړي په نورو باندې خپلې اغېزې او نفوذ ولري. د قطر له خوا د نرم ځواک کارول د دغه د بهرني پاليسۍ اساس جوړوي، چې له دغه هېواد سره د يوه مثبت نړيوال انځور په

جوړولو، د نړیوالو په نظرونو اغېزه کولو، او ډیپلوماتیکو اړیکو ته ودې ورکولو کې مرسته کوي. د رسنیو، کلتوري پانګونې، بشردوستانه مرستو، سپورت ډیپلوماسۍ، او فعالې ډیپلوماتیکې ښکېلتیا له لارې، قطر په مؤثره توګه په نړۍ کې خپل نفوذ او اغېز پراخوي (ناير، طه، ۲۰۲۱). په لاندې برخه کې د قطر د نرم ځواک دغه ذکر شوي اسباب او وسایل په لړ څه زیات وضاحت سره بیانوو.

د رسنیو رول: د قطر په بهرنۍ پالیسي کې د نرم ځواک د ترلاسه کوله لپاره یو مهم فکتور رښتی هم بلل کېږي. د رسنیو له جملې څخه یوه یې الجزیره تلویزیوني شبکه ده. دا شبکه په ۱۹۹۶ز کې د قطر لپاره د ملي نشان او ارزښت ترلاسه کولو لپاره رامنځته شوې، چې د قطر د فعالې ډیپلوماسۍ یو له خورا اغېزناکو اړخونو څخه ده (ابو سلیب، ۲۰۱۷: ۳۰). ویلی شو چې الجزیرې شبکې په خورا ښه توګه ځان په منځني ختیځ کې د نظر مخکښه سرچینه ثابته کړې. دغه چینل په خپلو خپرونو او بحثونو کې د خپل شعار په درلودلو سره وتوانېد چې ډېری عربي او لویدیځ لیدونکي راجلب کړي. الجزیرې په چټکۍ سره له یوه داخلي او سیمه ییز چینل څخه په نړیواله شبکه ځان بدل کړ، چې په څو نړیوالو ژبو کې چینلونه لري او په انټرنیټ او ټولنیزو شبکو کې هم په سلګونو برېښنايي پلیټ فارمونه او په میلیونونو لیدونکي لري (السلیطی، ۲۰۲۴). په منځني ختیځ کې د نورو عربي رسنیو په پرتله الجزیره د عرب پسرلي په جریان کې د لاریونونو په پوښښ کې بریالی شوه. برعکس، ډېری نور عربي چینلونه د دوی د حکومتونو له خوا د پېښو په خپرولو کې په احتیاط مجبور کړای شوي وو. دا استدلال کېدای شي، چې دا شبکه د آزادو مطبوعاتو له لارې د هېواد د سیمه ییز نفوذ د لوړولو لپاره د حکومت د هیلو سمبول دی. الجزیرې له قطر سره مرسته وکړه، چې خپل نرم ځواک پراخ کړي او د بیان د آزادۍ پر بنسټ یوه نوې اجنډا جوړه کړي (فیګینسچو، ۲۰۱۳).

کلتوري ډیپلوماسي: کلتوري ډیپلوماسي یوه بله وسیله ده چې قطر یې د ځینو وسایلو لکه موزیمونه او هنرونو په کارولو سره پر مخ بیایي. قطر په کلتوري پروژو کې ډېره پانګونه

کوي، مثلاً د نړۍ په کچه د موزيمونو پراختيا لکه د اسلامي هنرونو موزيم او د قطر ملي موزيم. دا بنسټونه نه يوازې اسلامي او قطري کلتور ته وده ورکوي، بلکې د نړۍ پام ځانته راجلبوي. همدارنگه پېښې او جشنونه، د نړيوالو هنري فيستيوالونو کوربه توب، د فلم نندارې، او کلتوري پروگرامونو تبادلې سره مرسته کوي، چې قطر کلتوري وده وکړي او ځان په سيمه کې د يوه مخکښ کلتوري مرکز په توگه ثابت کړي.

د سپورت ډيپلوماسي: له شلمې پېړۍ راهيسې د نړيواليتوب په پراخېدو سره ځينو نړيوالو لوبو هم په نړۍ کې جيوپوليتيکي اهميت ترلاسه کړ. لوبې او په لويه کچه نړيوالې سيالۍ د جغرافيايي، مذهبي، ټولنيزو، يا سياسي توپيرونو په پام کې نيولو پرته پر ذهنونو اغېزه کوي. قطر هم په لوبو او نورو مهمو سياليو کې څرگنده کړې، چې قطر نړۍ ته معرفي کړي او خپل حاکميت لازيات کړي. دې سره د قطر دولت د نرم ځواک مفهوم پلي کوي. قطر د سپورت ډيپلوماسۍ په ډېرو برخو کې پانگونه کړې (الرشيد، ۲۰۲۱). قطر لومړنی عربي هېواد دی، چې د فوټبال د نړيوال جام کوربه توب يې په برياليتوب سره وکړ. قطر په ۲۰۱۰ز کې داوطلبۍ د گټلو راهيسې د سخت حالت سره مخ شو. ډېرو د قطر په وړتيا شک درلود، چې د يوه کوچني دولت په توگه به څنگه ټوله نړۍ په خپله خاوره کې راتولوي، خو له ټولو ستونزو سره سره قطر بيا هم په دې وتوانېد، چې د نړۍ د ملتونو کوربه شي او دا لويه پروژه يې په ښه ډول ترسره کړه (السليطي، ۲۰۲۴). قطر توانېدلی چې نه يوازې تنظيمي وړتياوې وښيي بلکې په نړيواله کچه خپل کلتوري او ملي هويت ته هم وده ورکړي. ددې تر څنگ په نړيواله کچه په ورته اقدام سره د نړيوالو اړيکو په جوړولو کې مرسته کوي او د دې جوگه گيري چې د قطر عصري او متحرک انځور وړاندې کړي.

طبيعي گاز: په ۱۹۷۱ز کال کې د شيل تيلو کمپنۍ په دوحه کې د نارت فيلډ په نوم د نړۍ تر ټولو لويه د گازو ساحه کشف کړه (فايلر او زيف، ۲۰۱۷). دې کار قطر ته په سيمه ييزو او نړيوالو بازارونو کې ځانگړی مقام ورکړ. که څه هم ايران او روسيه هم د

طبیعی گاز لومړۍ او دویمې سترې زېرمې لري، خو د ۱۹۸۰مې لسیزې له نیمايي راهیسې د قطر د طبیعي گازو د ظرفیت له چټک پرمختګ سره قطر د دې وړ شو، چې د گازو مخکښ صادرونکی شي. د قطر د انرژۍ پالیسي داسې ښکاري، چې د عرضې او تقاضا د اساساتو له مخې ترتیب شوې وي. د انرژۍ قراردادونه نړیوال بازار ته ځي، چې لوړ قیمت ترلاسه کوي او په دې توګه د قطر په وړتیا کې د پام وړ رول لوبوي. قطر د نورو بهرنیو هېوادونو د غوښتنو په پوره کولو سره د خپلو اړیکو تنوع کولو وړتیا کې د برخه اخیستونکو په رامنځته کولو سره د انرژي ځانګړې ستراتیژي غوره کړې. دا ستراتیژي کولی شي، په غیر مستقیم ډول قطر ته نړیوال امنیت وروښيي، ځکه چې د طبیعي گاز لپاره د خپلو شریکانو اړتیا د هغې ثبات پورې تړلې ده او په دې توګه د بهرنۍ پالیسي له اهدافو سره تړاو لري (السلیطي، ۲۰۲۴).

په منځني ختیځ کې سیاسي رقابت

منځنی ختیځ یوه پېچلې سیمه ګڼل کېږي چې د نړیوالو او سیمه ییزو هېوادونو ګټې پکې له یو بل سره تل په ټکر کې وي. له همدې کبله په عمومي ډول له تېرو څو لسیزو راهیسې، په منځني ختیځ کې نه یوازې دا چې د نړیوالو زبرځواکونو رقابت روان دی، بلکې په خپله د سیمه ییزو هېوادونو ترمنځ هم رقابتونه په اوج کې دي. په منځني ختیځ کې د دغو رقابتونو تر شا په سیمه کې د دغو هېوادونو سیمه ییزې ګټې، په سیمه کې ستراتیژیک نفوذ، د مشرۍ پر سر سیالي او مذهبي اختلافات رول لري.

منځنی ختیځ په نړیوال سیاست کې هم د لویو قدرتونو د اتکا نقطه ده. د منځني ختیځ وروستیو پېښو ته په کتلو سره ویلای شو، چې دا په نړیواله کچه هم یوه پېچلې سیمه ده او ډېری مهال له سیمه ییزو هېوادونو پرته یو شمېر نړیوال زبرځواکونه هم په دې سیمه کې ښکېل شوي دي. د دې سیمې د سیاسي پیچلتیا تر شا یو لړ عواملو رول لرلی دی. دا چې دا سیمه اوس په نړیوال سیاست کې مهم ځای لري نو ویلی شو چې ځینې عمده عوامل لا هم شته دي؛ لکه: د فلسطین-اسرائیل قضیه، د منځني ختیځ د انرژي وسایل، د ایران

اتومي پروگرام، جيوايکانوميک اهميت، د اسرايلو او ايران دښمني او يو شمېر نور عوامل دي، چې د نړيوالو پام يې هم ځانته اړولی دی. د دغو سياسي رقابتونو په لړ کې له قطر سره د سيمې د هېوادونو سياسي رقابت هم يادولی شو. له قطر سره د منځني ختيځ د عرب هېوادونو ديپلوماتيک پريکون د يادولو وړ دی، بلکې د دغو هېوادونو ترمنځ اړيکې د يو لړ لويو مسایلو په پېښېدو سره مخکې هم خرابې شوې دي. (سي، ايس، آر، ايس، ۲۰۱۷) په منځني ختيځ کې د پېچلي سياسي رقابت له وجې د هېوادونو ترمنځ اړيکې وخت په وخت خرابې شوې دي. تر شا يې بېلابېل لاملونه وو، چې دلته يې يادونه کوو. په قطر کې اخواني مشرانو ته پناه ورکول، د قطر له خوا حماس يوه مقاومتی ډله گڼل، د الجزيرې خبري شبکه او داسې نور. (سي، ايس، آر، ايس، ۲۰۱۷). د دې تر څنګ د قطر خپلواک بهرني سياست او د منځني ختيځ او سيمې په ځينو قضایاوو کې د منځگړتوب رول هم هغه عوامل وو، چې د قطر، سعودي عربستان، متحده عربي اماراتو، ايران او د منځني ختيځ ځينې نورو هېوادونو ترمنځ يې سياسي رقابتونه رامنځته کړل. په هرصورت، د دوی له خوا قطر په دې هم تورن شوی و، چې د انصار الله ډله چې سعودي عربستان يې لوی گواښ گڼي، د قطر له خوا حمايه کېږي. د دې ترڅنګ ځينې نور اختلافات لکه د قطر له خوا له ايران او اسرايلو سره د اړيکو ټينګول او همدارنګه په قطر کې د طالبانو د سياسي دفتر پرانيستل هم وو (فيشر مکس، ۲۰۱۷).

د احتمالي منځگړتوب له فرصت څخه په استفادې، دوحې له واشنگتن او طالبانو سره د باور د ټينګښت لپاره د خبرو لړۍ پيلول غوښتل، په داسې حال کې چې يو وخت په کابل کې د سعودي عربستان د هغه وخت سفير له خوا وړانديز شوی و، چې رياض د طالبانو د مشرتابه لپاره يو منظم ځای دی چې له اروپايي سياسي مشرانو سره ښکېل شي. رياض او ابوظبي دواړو هڅه کوله د دوحې پروسه محدوده کړي (ميشرا او کاونرت، ۲۰۲۴). د دوی دا سياسي رقابت د دې لپاره و، چې د سولې په خبرو کې له منځگړيتوب سره

سیاسي امتیاز لاسته راوړي.

د قطر - افغانستان سیاسي اړیکې

له تاریخي پلوه د افغانستان او قطر ترمنځ اړیکې او په بېلابېلو برخو کې همکاري خورا محدودې وه. که څه هم له پخوا راهیسې افغانستان په دوحه کې سفارت درلود او په وروستو کې په قطر کې اسلامي امارت سیاسي دفتر هم پرانیست، خو قطر بیا په کابل کې د ناڅرګندو دلایلو له مخې سفارت نه درلود. په ۲۰۱۵ز کال کې هم قطر غوښتل چې په کابل کې خپل سفارت پرانیزي، خو د ناڅرګنده عواملو له کبله بیا هم دا کار تر څو کلونو وځنډېد، چې بالاخره په ۲۰۱۹ز کال کې قطر په کابل کې خپل سفارت پرانیست. د ۲۰۱۸ کال په جنوري کې، قطر له ناتو سره یو تړون لاسلیک کړ، چې له مخې یې د ناتو پرسونل قطر ته د ننوتلو او ترانزیت اجازه ورکوله چې د العید هوایی اډې څخه به پکې کار اخیستل کېده (قطر-امریکا انستیتیوت، ۲۰۱۸). سربېره پر دې، قطر په افغانستان کې د سولې او امنیتي همکاريو لپاره د کابل پروسې غړی و (نسرېه پشتون، ۲۰۱۹: ۴۰).

په ټوله کې له افغانستان سره د قطر سیاسي اړیکې د منځګړتوب، بشردوستانه او ډیپلوماتیکو اسانتیاوو په رامنځته کولو را څرخي. دغه هېواد له خپل دريځ څخه د افغان سولې په بهیر کې د نفوذ، مرستې او له طالبانو سره د ډیپلوماتیکو اړیکو د ساتلو لپاره کار اخیستی دی. دا تگلاره د خپل نړیوال نفوذ د زیاتولو او سیمه ییزو ننګونو د ډب کېدو لپاره د نرم ځواک او ډیپلوماتیکې ښکېلتیا په کارولو کې د قطر پراخه ستراتیژي منعکسوي.

قطر په دوحه کې د طالبانو د سیاسي دفتر کوربه و، چې د طالبانو په اړه په نړیواله ډیپلوماسۍ کې د پام وړ بدلون په ګوته کوي. دا دفتر د طالبانو لپاره له نړیوالو لوبغاړو سره د ښکېلتیا او له افغان حکومت سره د خبرو اترو لپاره یو مهم ادرس وګرځېد، چې یو مهم اقدام یې د سولې خبرو ته زمینه برابرو و او په پایله کې یې د دوحې تړون لاسلیک شو. تر دې هاخوا دوامداره ډیپلوماتیک چینلونه برابرول هم د قطر په منځګړتوب ترتیب شول.

حتی واک ته د طالبانو د بیا راستنېدو وروسته، قطر له طالبانو سره خلاص ډیپلوماتیک چینلونه ساتلي، چې د طالبانو او بیلابیلو نړیوالو لورو ترمنځ د خبرو اسانتیا برابروي (سي اېف آر، ۲۰۲۴). قطر د افغانستان د وضعیت د حل لپاره د نړیوالو غونډو او کنفرانسونو کوربه توب کړی، چې پکې د بشري مرستو او سیاسي حل لارو بحثونه هم شامل دي. داسې ښکېلایي چې د ډیپلوماتیک منځگړتوب په توگه د سیمه ییزو اړیکو توازن په رامنځته کولو سره د قطر او افغانستان اړیکې لا پیاوړې کوي. له طالبانو سره د خبرو په دوام، قطر ځان د سیمه ییز ثبات او ډیپلوماسۍ په برخه کې د یوه مهم لوبغاړي په توگه مطرح کړی دی.

د دوچې قرارداد او د قطر د منځگړتوب ډیپلوماسي

د دوچې قرارداد د قطر په منځگړتوب په افغانستان کې د امریکا او ناپو د پوځي اشغال پای ته رسولو لپاره په ۲۰۲۰ز کال کې لاسلیک شو چې ترې وړاندې یې د خبرو اترو اوږده پروسه هم موجوده وه. د خبرو اترو په دې پروسه کې د قطر دولت د منځگړي په توگه مهم رول ولوباوه. د قطر له خوا د ورته نرم ځواک کارول د دغه هېواد د بهرنۍ پالیسي اساس دی، چې له دې هېواد سره مرسته کوي چې یو مثبت نړیوال انځور جوړ کړي او د قطر په اړه د نړیوالو په نظرونو مثبت اغېزه وکړي. د دوچې قرارداد د سولې داسې یو تړون دی چې په افغانستان کې یې هغه جگړه چې د سپټمبر ۱۱مې له بریدونو وروسته د امریکا او متحدینو له خوا پیل شوه، پای ته ورسوله. هودالي (۲۰۲۱) په دې تړاو یادونه کړې، چې متحده ایالاتو هڅه کوله چې له طالبانو سره د خبرو اترو لپاره یو بې طرفه ځای ومومي، ځکه چې دوی په دې پوهیدلي وو، چې په افغانستان کې هیڅ نظامي بریا شونې نه ده. په ورته ډول، ځینو باور درلود چې افغانستان د متحده ایالاتو لپاره یوه ناکامه پروژه وه؛ په دې توگه یې پریکړه وکړه چې خپل ځواکونه وباسي او له طالبانو سره خبرې اترې وکړي (السلیطي، ۲۰۲۴). په ۲۰۰۱ز کال کې هم د امریکا له خوا غوښتنه شوې وه چې قطر دې د افغانستان په شخړه کې د منځگړي په توگه ونډه واخلي. د قطر د ټاکلو لاملونه ډېر هم

روښانه نه دي؛ خو داسې انگيرل کېږي چې د قطر منځگړتوب د طالبانو له خوا ځکه ومنل شو چې د هغه وخت د مشرتابه له خوا د منځگړتوب په توگه د کوم هېواد د ټاکلو لپاره ځينې شرايط ټاکل شوي وو، هغه ټول په قطر کې پوره وو. په شرطونو کې دا هم شامل وو، چې يو اسلامي هېواد دې منځگړتوب وکړي چې د ناټو له هېوادونو سره مستقيم ډول گاونډی نه وي، په افغانستان کې پوځونه ونه لري، ناټو ته کوم لوژستيکي مرسته ورنه کړي او نه هم له طالبانو سره کومه سابقه ولري. نو له همدې امله دا ټول شرطونه د قطر په انتخاب کې پلي کېدل (السليطي، ۲۰۲۴). په دې توگه ويلی شو چې دواړو لوريو ته قطر د سم منځگړتوب په توگه غوره انتخاب و، ځکه دوی په دې باور وو، چې په دې قضيه کې د قطر رول ښه ثابتېدای شي، ځکه چې قطر له طالبانو او امريکا دواړو سره متوازنې اړيکې لرلې. تر ټولو مهمه دا وه چې قطر د العدید اډې کوربه توب کوي، چې په منځني ختيځ کې د متحده ايالاتو تر ټولو پراخه پوځي اډه ده. له همدې امله ويلای شو چې قطر له يوې خوا له طالبانو سره او له بلې خوا له امريکا سره د سولې په برخه کې ښه دريځ درلود، په همدې اساس د امريکا په غوښتنه او د طالبانو له منلو سره قطر د منځگړي په توگه ښکيل شو. د قطر د منځگړتوب رول په ۲۰۱۱ز کې د پټو ناستو له لارې څرگند شو، چې پکې د لومړي ځل لپاره د طالبانو پلاوي ته داسې چينلونه پرانيستل شول چې وکولای شي په افغانستان کې سياسي وضعيت ته د حل په اړه د پام وړ پرمختگ وکړي (روتيگ، ۲۰۱۴: ۴۴).

ایمن (۲۰۱۶) په دې تړاو کاري، چې دغه دفتر په لومړيو کې د افغان حکومت په هوکړې سره پرانيستل شو. مگر وروسته د کرزي د حکومت له خوا له يو لړ اعتراضونو سره مخ شو. خو په امريکا کې بيا د اوباما ادارې ځکه د دغه دفتر ملاتړ وکړ چې د برياليو بين الافغاني خبرو اترو او د متحده ايالاتو د ځواکونو وتلو ته لاره هواره کړي (کتزمان، ۲۰۱۹). په هر صورت، اختلاف څو اوونۍ وروسته هغه وخت رامنځته شو چې د طالبانو په سياسي دفتر کې د افغانستان اسلامي امارت د بيرغ او د "افغانستان اسلامي امارت" نوم

راغلي وو (يوسف او جبارخيل، ۲۰۲۱). په ورته وخت کې، د اوباما ادارې ټينگار وکړ چې دفتر بايد د طالبانو د سفارت په ډول استازيتوب ونه کړي. په پايله کې، شخړه د دفتر د تړلو لامل شوه او خبرې اترې له ۲۰۱۳ څخه تر ۲۰۱۸ پورې څو ځلې وځنډېدې (اردماغني، ۲۰۲۱). د قطر په هڅو د امريکا او طالبانو ترمنځ خبرې په ۲۰۱۴ کال کې په دوو ځلې بيا پيل شوې. د دوی ترمنځ د بنديانو د تبادلې په اړه د بحث لپاره ډېرې غونډې وشوې. په ۲۰۱۷ز کې، ډونالډ ټرمپ له خوا نوې ستراتيژي اعلان شوه چې په بهرنيو هېوادونو کې پوځي مداخله او بحرانونه پای ته رسول پکې منعکس شوي وو (بلانچارډ، ۲۰۱۴). په پايله کې، ټرمپ په دوو ځلې د طالبانو له استازو سره د خبرو اترو د بيا پيل لپاره ځانگړی استازی وټاکه (روټينگ، ۲۰۱۱). په ۲۰۱۸ز کې متحده عربي اماراتو ته د خبرو اترو د ليردولو نظر رامنځته شو، خو متحده عربي امارات د غونډې په ترسره کولو کې پاتې راغلي وو. يو علت يې دا کېدای شي چې متحده عربي اماراتو ځينې شرطونه وضع کړي وو، چې د طالبانو له خوا رد شوي وو. د يادولو وړ ده چې په دې اړه په سيمه کې نورو هېوادونو هم د منځگړتوب هڅې وکړې خو د قطر په څېر په منځگړتوب بريالي نه شول. په دوو ځلې د طالبانو سياسي دفتر تاسيس کېدل د دې باعث شول، چې طالبانو ته د سياسي خبرو اترو او ډيپلوماسۍ په هنر کې د بنکېلتيا فرصت هم برابر شي. که په قطر کې د طالبانو سياسي دفتر نه وای جوړ شوی، شايد ددې فرصت نه وای رامنځته شوی چې د افغان جگړې بنکېلې خواوې دومره ژر په يوه ميز سره کېني (السليطي، ۲۰۲۴:۲۷). د افغانستان سياسي حل ته په اسانه رسېدل ځکه ناشوني وو، چې د طالبانو او امريکا د استازو ترمنځ خبرې د دواړو خواوو ترمنځ د متقابلو سوء تفاهاتو له امله څو ځلې لغوه شوې وې. سره له دې چې د ډېرو اړخونو هڅې وې چې د منځگړتوب دا رول انحصار کړي (مزکوکو او کافيرو، ۲۰۲۲). د طالبانو او متحده ايالاتو د خبرو اترو کوربه توب لپاره د څو حکومتونو ترمنځ د سيالۍ شاهدان وو. متحده عربي اماراتو، سعودي عربستان او

پاکستان هڅه وکړه چې د خبرو اترو زمینه برابره کړي (برکات، ۲۰۲۰). که د قطر د رول د مخنیوي هڅې نه وای، نو د ۲۰۲۰ز تړون به دمخه لاسلیک شوی و. دغه ناستې چې اتلس میاشتې یې دوام وکړ، د ۲۰۲۰ کال د فبرورۍ په میاشت کې د قطر په دوحه کې د امریکا او طالبانو ترمنځ هوکړه د قطر د منځگړتوب د هڅو نتیجه وه. د تړون له مهمو مادو څخه یوه یې له افغانستان څخه د متحده ایالاتو او بهرنیو ځواکونو بشپړ وتل و، په داسې حال کې چې طالبانو ډاډ ورکړی چې نړیوالو ترهگرو ته به ځای نه ورکوي (جونز، ۲۰۲۰). دا تړون بې له شکه تاریخي گڼل شوی ځکه چې د شخړې ښکیلو خواوو ته یې د یوې ټاکلې مودې په اوږدو کې د پوځي عملیاتو د پای ته رسولو روښانه نقشه چمتو کړې وه. په ورته ډول، دا په تاریخ کې ترټولو اوږد د اشغال ختمولو پای و او قطر د خپلې انعطاف وړ ډیپلوماسۍ سره پدې قضیه کې د ټولو ننگونو څخه تیریدلو توان درلود.

د اسلامي امارت او قطر اړیکې او د تعامل فرصتونه

له افغانستان سره د قطر اړیکو په دې وروستیو کې د پام وړ وده کړې ده. په ۲۰۲۱ز د اسلامي امارت له واک ته رسېدو راهیسې قطر په سیمه کې د یوه مهم ډیپلوماتیک لوبغاړي په توگه ځای نیولی او په افغانستان کې د بېلابېلو اړخونو ترمنځ د خبرو اترو د سهولتونو رامنځته کولو او منځگړتوب کې یې له خپل نفوذ څخه کار اخیستی دی. د قطر د بهرنیو چارو وزیر لومړنی لوړپوړی بهرنی چارواکی دی چې د نوي اسلامي حکومت له اعلان وروسته یې افغانستان ته د ۲۰۲۱ز کال د سپټمبر پر ۱۲مه سفر وکړ (جلالي، ۲۰۲۱). دا د افغانستان او قطر ترمنځ روابطو کې یو ډېر مهم پرمختگ گڼل کېږي. دا پوښتنه رامنځته کېږي چې افغانستان ولي د قطر په بهرنۍ پالیسي کې مهم ځای لري. قطر په خلیج کې کوچنی، خو غني او د ډېرې فعالې ډیپلوماسۍ لرونکی هېواد دی. دا ل.ا.ا په لومړۍ واکمنۍ کې په خلیج کې سعودي او اماراتو د افغانستان د وخت حکومت په رسمیت پېژندلی و. قطر که څه هم ډېرې تودې اړیکې ورسره پاللې؛ خو په رسمیت یې نه و پېژندلی. د ۲۰۱۰ز کال کې په لومړي ځل د طالبانو استازي قطر ته ولاړل. دوی وتوانېدل چې په ۲۰۱۳ز کال

کې د نړيوالو رسنيو په حضور کې سياسي دفتر پرانيزي. په دې ډول، قطر د افغان سولې او مذاکراتو د بهير پر مهمو لوبغاړو بدل شو. د دوچې د هوکړې له لاسليک وروسته، قطر د بين الافغاني خبرو کوربه شو. خو بين الافغاني خبرې د نا معلومو دلایلو له وجې له ناکامۍ سره مخ شوي چې په پای کې د غني د رژیم د پاشلتيا لامل شو. اوس چې طالبان بيا واک ته رسېدلي، قطر فکر کوي چې هڅو يې نتيجه ورکړي. که څه هم قطر لا د ا.ا.ا. په رسميت نه دی پېژندلی. له دې سره سره د افغانستان په بهرنۍ پاليسي کې هم قطر ته مهم ځای ورکړل شوی. هغه دا چې د قطر په همکاري له نړۍ سره د افغانستان تعامل ممکن دی. دا چې افغانستان کې د امارت اسلامي نظام په داسې وخت کې حاکم کېږي، چې له يو اړخه امريکايي اشغال پای ته رسېدلی او له بل اړخه د امريکا په گډون له غربي نړۍ سره د متقابل تعامل او گټو پر بنسټ اړیکې په رغېدو دي. د ۲۰۲۱ز کال راهيسې د منځگړي په توگه د قطر رول د بېلابېلو مسووليتونو سره يو نوي پړاو ته داخل شوی، چې په دوو مهمو ټکو کې خلاصه کېدای شي: لومړی پراختيايي او بشري مرستې او دوهم ډيپلوماټيک ملاتړ.

بشري او پراختيايي مرستې: د ۲۰۲۱ز کال له اگست وروسته، قطر په فعاله توگه په بشري هڅو کې ښکېل شو. دغه هېواد په افغانستان کې د بشري ناورين د حل لپاره د پام وړ مرستې کړې دي، چې په کې خوراکي او طبي توکي او د بې ځايه شويو ملاتړ شامل دی. همدارنگه قطر په پرمختيايي پروژو کې خپل گډون ته دوام ورکوي، چې موخه يې د افغانستان د زيربناوو بيارغونه او د دې هېواد د پوهنې او روغتيا پاملرنې سيستمونو ملاتړ کول دي. مثلاً: قطر د ۲۰۲۱ز کال د سپټمبر په مياشت کې د افغانستان د تمويل کوونکو په کنفرانس کې گډون وکړ او له افغانستان سره يې د ۵۰ ميليونه ډالرو مرستې ژمنه وکړه. همدارنگه د افغانستان په اړه د ۲۰۲۲ز کال کنفرانس کې يې د افغانستان د بشري مرستو لپاره ۲۵ ميليونه ډالره اضافي مرسته وکړه (د قطر بهرنيو چارو وزارت، ۲۰۲۲). سربيره پردې،

د پراختیا لپاره د قطر وجهي صندوق (QFFD) او د قطر د بهرنیو چارو وزارت له خوا د افغان محصلینو او د پوهنې په برخه کې مرستې شاملې دي. دا هغه څه دي چې قطر یې له افغانانو سره د بشري مرستو په لړ کې پر مخ بیایي. له دې سره سره یې د افغانانو د ایستلو بهیر (تخلې پروسه) کې هم ونډه درلودلې ده. د ۲۰۲۱ کال د اگست له نیمایي راهیسې، قطر له ۷۵۰۰۰ څخه زیات کډوال له افغانستانه ایستلي دي. قطر د ډېرو هېوادونو لکه متحده ایالاتو، انگلستان، آلمان، کاناډا او ناروې، او د ډېری نړیوالو سازمانونو سره د کارکونکو د ایستلو اسانتیاوې هم برابرې کړې دي (هماغه، ۲۰۲۳). دا پروسه د قطر له خوا له افغانانو سره د بشري مرستو په لړ کې د دوی مهم اقدام گڼل شوی دی. د دغو مرستو په لړ کې یې د کابل هوایي ډگر ترمیم او بیا پرانستل هم شامل دي چې بې له شکه دې کار افغانستان ته د ډېرو اړینو مرستو رسیدو ته لاره خلاصه کړه.

ډیپلوماتیک ملاتړ: قطر د اړوندو هېوادونو په بلنه د خپلې ډیپلوماتیکې مرستې د یوې برخې په توگه د افغانستان په اړه د G7 او G10 په غونډو کې گډون وکړ. همدارنگه یې له نړیوالو شریکانو او د ا.ا.ا. سره د گڼو غونډو، سلا مشورو او د راپورونو د تبادلې له لارې له ترهگرۍ سره د مبارزې او په افغانستان کې د بشري حقونو د خونديتوب په برخه کې په نړیوالو هڅو کې برخه اخیستې ده (کیفیرو، ۲۰۲۲). سربېره پر دې، د افغان کړکېچ په دې پړاو کې د قطر لوژیستیکي وړتیاوې بریالۍ ثابتې شوې دي. له بلې خوا د الجزیرې شبکې په نړیواله کچه د افغانستان د وضعیت په اړه په ځانگړې توگه د طالبانو له خوا د کابل تر نیولو وروسته په نړیواله کچه پوښښ او د خبرونو په خپرولو کې مهم رول لوبولی دی (سوفوغلو، ۲۰۲۰). همدا ډول اوغلو (۲۰۲۱) یادونه کوي، چې قطر یوه پرانستې دروازه ده چې له دې لارې لویدیځ کولای شي طالبانو ته لاسرسی ولري. له امریکا پرته ډېر هېوادونه لکه برتانيا په دې باور دي چې د افغانستان په مسایلو کې د قطر حضور له طالبانو سره د اړیکو د ساتلو لپاره مهم او حیاتي دی. په دې اړه د قطر د بهرنیو چارو وزیر هم ویلي، چې قطر د خپل صداقت او بې پرېتوب له امله په افغان ولس کې ځانگړی

مقام لري. قطر له ټولو سره د بنو اړیکو له امله له ټولو اختلافي اړخونو سره خبرې کولی شي. دا هم ویلی شو چې قطر یوازینی عربي هېواد و، چې د متحده ایالاتو له خوا تنظیم شوي مجازي ناسته کې یې برخه اخیستې وه چې له کابل څخه د امریکا له وتلو وروسته د چلند په اړه یې بحث وکړ (اردمانگني، ۲۰۲۱). چې دا په افغانستان کې د خپلې ښکېلتیا او منځگرتوب په ستراتیژۍ کې د قطر بریالیتوب ثابتوي. همدارنگه د قطر چارواکو خبرداری ورکړی، چې د ښځو د حقوقو د خوندي کولو په لړ کې یو شمیر داسې کړنې شته دي چې په دې پروسه کې یې خنډونه رامنځته کړي دي، چې دا ډول کړنې به د افغانستان پر بشري حقونو، پرمختگونو او اقتصاد منفي اغېزې ولري (مزکوکو او کافيرو، ۲۰۲۲). د ۱.۱.۱ سره رسمي ډیپلوماتیکې ښکېلتیا ته که ځیر شو، قطر له طالبانو سره ډیپلوماتیک چیلونه ساتلي، د طالبانو او مختلفو نړیوالو لوبغاړو ترمنځ د خبرو اترو زمینه برابروي. د قطر بې طرفي او ډیپلوماتیک شتون دا شرایط مساعدوي چې د اړیکو لپاره د پل په توګه کار وکړي (میشرا او کاونرت، ۲۰۲۴).

تحلیل

دا چې قطر خپل ارزښت په ډیپلوماتیک فعالیت کې ثابت کړی، د یوه بریالي منځگري په توګه د خپل اعتبار په ثابولو سره یې وکولای شول، چې د نرم ځواک په کارولو سره سیمه ییز قدرت شي. دې مقالې د قطر د منځگرتوب ستراتیژي د دې انګېرنې پر بنسټ تحلیل کړې چې د دې ستراتیژۍ تر شا د قطر هدف په سیمه ییزه او نړیواله کچه د خپل رول او نرم ځواک لوړول وو، او له بل پلوه د قطر او امریکا ترمنځ د ستراتیژیکې همکارۍ په لړ کې د اعتبار زیاتېدل په ګوته کوي. دا چې قطر څنګه د نړیوالې ټولنې په منځ کې د باور وړ متحد شو او ولې قطر د خپل بهرني سياست د اساسي ستنې په توګه منځگرتوب غوره کړ، دا روښانه کوي چې د نرم ځواک په کارولو سره قطر وکولای شول چې په منځني ختیځ کې خپل ځان مطرح کړي. څرنگه چې قطر په نړۍ کې یو له کوچنیو

دولتونو څخه شمېرل کېږي، نو د خپل موقیعت د ثابتولو لپاره یې د نرم ځواک د زیاتېدو په وسایلو تکیه کړې، چې پورته په تفصیلي توګه بحث پرې شوی دی. پورتنی بحث ثابتوي چې ټولو ذکر شویو وسیلو په ټولیزه توګه له دې هېواد سره مرسته کړې چې په سیمه او نړۍ کې خپلې ملي ګټې تضمین کړي. قطر له جغرافیوي اړخه د سیمې د قدرتونو په منځ کې د کوچني دولت په توګه د دې لپاره چې په سیمه ییزه او نړیواله سطحه نفوذ ترلاسه او د شاوخوا ګواښونو مخنیوی وکړي نو یې فعاله ډیپلوماتیکه ښکېلتیا غوره کړې، چې دا چاره د دې هېواد له بنیادي مفکورې څخه راوځي.

بل تحلیل دا دی چې، قطر یو له هغو څو هېوادونو څخه و، چې د طالبانو تېر حکومت یې په رسمیت نه پېژانده خو روابط یې درلودل. نو ویلی شو چې د دوحې تړون کې د منځګړي په توګه د قطر انتخاب له یو لړ کړلېچونو خالي نه وو. له یوې خوا د طالبانو او غني د حکومت ترمنځ اختلاف او له بلې خوا له امریکا سره متقابل ناسم پوهاوی موجود و. په دې توګه د قطر لپاره د منځګړتوب دا پروسه اسانه نه وه. له بلې خوا د نورو هېوادونو له خوا هم هڅې روانې وې چې دا پروسه کم رنګه کړي. خو بیا هم، د ټولو ننگونو سره سره، قطر خپلې ښکېلتیا ته دوام ورکړ. په دې هڅو سره یې امریکا ته دا فرصت په لاس ورکړ، چې په افغانستان کې له جګړې څخه د وتلو ستراتیژي ومومي او دا کار له طالبانو سره د خبرو اترو پرته ناشونی و. په هر صورت، لویديځ هېوادونه د قطر له منځګړتوب څخه نسبتاً خوښ ښکاري. همدارنګه روسیه او چین هم، چې له طالبانو سره د تماس لپاره یې ترکیه غوره انتخاب ګاڼه، خو اوس د قطر رول مناسب بولي.

دلته یو بحث دا هم کیدای شي چې قطر څکه ځان په سیمه کې د منځګړي په توګه څرګند کړی، چې خپل سیمه ییز دريځ او نفوذ لا پراخ کړي. په ۱۹۷۰مه لسيزه کې، قطر په سعودي عربستان باندې تکیه درلوده، له دې تسلط څخه د وتلو په هڅه کې یې د نویو ستراتیژيو په پلي کولو پیل وکړ، او د خپلو ډیپلوماتیکو شبکو او ټولنیزو-اقتصادي اړیکو جوړولو لپاره یې د خپل ګاونډي له سیوري څخه د یوه خپلواک منځګړتوب په توګه ګام

پورته کړ (هوډالي، ۲۰۲۱). دا چې قطر د منځگرتوب د هڅو تاريخچه او تجربه لرله، نو د باور وړ شريک په توگه د بنکېلو خواوو له خوا منل شوی و، نو ځکه تر ټولو غوره انتخاب و. بل دليل دا و، چې د نورو قضيو په پرتله، قطر نه يوازې د جگړې د بنکېلو خواوو ترمنځ د خبرو اترو منځگرتوب او اسانتياوې برابرې کړې، بلکې د خبرو اترو مشري يې هم کړې ده.

له بله پلوه، د منځني ختيځ په پيچلي سياست کې چې سعودي، امارات او قطر يې مهم لوبغاړي دي، د افغانستان موضوع هر ياد هېواد ته د پام وړ ده. که له يوې خوا سعودي د اسلامي مرکزيت له وجې مهم دی، ترڅنگ يې ا.ا.ا. سره ځانگړې تاريخي-سياسي اړيکه لري. بله خوا قطر هغه هېواد دی چې له ا.ا.ا. سره يې اړيکې له تيرو څو کلونو راهيسې ټينگې شوې، که ا.ا.ا. وغواړي چې د امريکا په گډون له غربي نړۍ سره تفاهم رامنځته کړي، دا چاره د قطر هېواد له لارې په ښه توگه ترسره کيدای شي، ځکه قطر په سيمه کې د امريکا د ستراتيژيک ملگري ترڅنگ بيا هم له چين، روسيې، ايران او ترکيې سره په اړيکو کې تعادل او توارن ساتلی. بلاخره، د افغانستان په قضيه کې د قطر د منځگرتوب رول په تحليل او درک کولو سره موخه دا ده، چې د قطر د بهرنۍ پاليسي په رڼا کې د منځگرتوب ستراتيژي غوره کولو سره د افغانستان د قضیې مختلفو اړخونو تحقيقي تشو ته ځواب وويل شي.

پايله

د دوچې قرارداد چې د افغانستان اسلامي امارت او امريکا ترمنځ د ۲۰۲۰م کال د فبروري په ۲۹مه لاسليک شو له افغانستان څخه يې د امريکايي او ناټو اشغالگرو ځواکونو ايستلو ته لاره هواره کړه. د خبرو اترو په دې پروسه کې د قطر دولت منځگرتوب دغه هېواد ته مهم معنوي ارزښت ورکړ. د قطر بهرنۍ پاليسي په عمده ډول د نرم ځواک په کارولو سره په سيمه او نړۍ کې د نفوذ پراخولو لپاره په يو لړ تخنيکونو ولاړه ده، چې قطر

غواړي د دغو تخنیکونو په کارولو سره په منځني ختیځ کې خپل حضور د یوه قوي دولت په ډول راڅرگند کړي.

د قطر ډیپلوماسي د نرم ځواک او منځگړتوب د پالیسی په کارولو سره د افغانستان په قضیه کې اغېزناکه ثابته شوې. په ټوله کې منځگړتوب د قطر په خارجي تعاملاتو کې لوی رول لوبولی او د ښکیلو خواوو ترمنځ یې د ډېرو شخړو په حل کې د سوله ییزو لارو څخه په کار اخیستلو مرسته کړې ده. له طالبانو سره د قطر ډیپلوماتیکه او بشردوستانه ښکېلتیا په سیمه ییز او نړیوال سیاست کې د دوی نفوذ زیاتوي. دا د قطر وړتیا ښيي، چې په پیچلو جیوپولیتیکي شرایطو کې د منځگړتوب او تسهیل کونکي په توګه عمل وکړي. له طالبانو سره د قطر سیاسي اړیکې د ډیپلوماسی، منځگړتوب او بشري مرستو له ستراتیژیک ترکیب څخه رامنځته شوې دي. د قطر دا کړنلاره د قطر د پراخې بهرنی پالیسی اهداف منعکسوي چې خپل نړیوال نفوذ لوړوي او د نرم ځواک او ستراتیژیکو ښکېلتیاوو له لارې ډیپلوماتیکو اړیکو ته وده ورکوي.

په پای کې باید یادونه وشي چې د ۱.۱.۱ لپاره د قطر منځگړتوب یو داسې فرصت هم رامنځته کړی، چې په مرسته یې کولی شي د منځني ختیځ په شمول غربي نړۍ سره هم له دې لارې سیاسي او اقتصادي تعامل رامنځته کړي او اړیکې نورې هم وغځوي. دې سره به قطر ته د منځگړتوب او تسهیل کونکي په رول لوبولو سره هغه ګټې چې قطر یې په خپلې بهرنی پالیسی کې تعریفوي، ترې برخمن شي.

په دې توګه د راتلونکو څېړنو لپاره وړاندیز کېږي، چې راتلونکي مطالعات د امریکایي ځواکونو له وتلو وروسته د قطر رول باندې ډېر تمرکز وکړي ځکه چې داسې انګیرل کېږي چې د قطر منځگړتوب یوې نوې کچې او مرحلې ته داخل شوی، او مختلف اړخونه یې رامنځته کړي دي.

Abdullah, Jamal. (2014). *As-Siyasah al-Kharijiyah lil-Dawlat Qatar (1995-2013): Dawafiha wa Istratijiyyatiha*. Markaz al-Jazeera lil-Dirasat -Ad-Dar al-'Arabiyah lil-'Ulum.

Abu Sulaib, F. (2017). *Understanding Qatar's foreign policy, 1995–2017*. Middle East Policy. Retrieved, from.

<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/mepo.12306>.

Al Sulaiti, H.E., (2024). *Qatar mediation strategy: afghanistan as a case study* (Master's thesis).

- Anant Mishra, Christian Kaunert, (2024) "How Qatar's mediation diplomacy elevated the Taliban to the seat at .Kabul". <https://www.ifimes.org/en/researches/how-qatars-mediation-diplomacy-elevated-the-taliban-to-the-seat-at-kabul/5380>.

Ardemagni, E. (2021). Still a mediator: Qatar's Afghan shot on the international stage. ISPI. <https://www.ispionline.it/en/publication/still-mediator-qatars-afghan-shot-international-stage-31542>.

Barakat, S. (2022). The Taliban's year-One report card. Taliban | Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/opinions/2022/8/15/a-year-in-power-talibans-rule-balance-sheet>.

Blanchard, C. M., & Sharp, J. M. (2014). *Qatar: Background and US relations* (Vol. 4). Washington, DC: Congressional Research Service

Council on Foreign Relations (CFR) (2020). U.S.-Taliban Peace Deal: What to Know - Council o Foreign Relations (CFR). <https://www.cfr.org/background/usa-taliban-peace-deal-agreement-afghanistan-war>.

- Council on Foreign Relations, 2024. What Is Soft Power?.

<https://education.cfr.org/learn/reading/what-soft-power>

Diana Hodali. (2021). Qatar's role in Afghanistan: Doha and its Taliban friends.

Elias, T. (2021). Qatar's Sports Diplomacy as a Driver for International Visibility, Prestige, and Branding." . *States and Societies in the Gulf*.

Feiler, G., & Zeev, H. (2017). Understanding Qatar. In Qatar: The Limits of Nouveau Riche Diplomacy(pp. 11–28). Begin-Sadat Center for Strategic Studies. <http://www.jstor.org/stable/resrep04750.5>.

Figenschou, T. U. (2013). *Al Jazeera and the global media landscape: The South is talking back*. Routledge.

Fisher, Max. (2017) "How the Saudi-Qatar Rivalry, Now Combusting, Reshaped the Middle East." The New York Times, June 13, 2017. <https://www.nytimes.com/2017/06/13/world/middleeast/how-the-saudi-qatar-rivalry-now-combusting-reshaped-the-middle-east.html>

Gray, M. (2013). Qatar: Politics and the challenges of development. Lynne Rienner Publishers.

Harb, Malak. (2017) "Al-Jazeera a Target in Gulf Confrontation with Qatar." AP News, June 09, 2017. <https://apnews.com/854b5ce82eb9467db8298d37e110d44d>.

Hodali, D. (2021). Why Qatar fosters close contact with the Taliban. Retrieved from <https://www.dw.com/en/why-qatar-fosters-close->.

<https://www.dw.com/es/el-papel-de-qatar-en-afganist%C3%A1n-por-qu%C3%A9-mantiene-doha-contactos-estrechos-con-los-talibanes/a-59006126>.

Ignacio Milman, (2021). The Emirate's diplomatic game to facilitate US-EU relations with the Taliban, in the face of Western reluctance to recognize the Afghan government. Qatar: Afghanistan's gateway to the West. Center for Global Affairs & Strategic Studies (GASS). <https://en.unav.edu/web/global-affairs/catar-la-puerta-de-afganistan-para-occidente>.

Jones, S. G. (2020). "War and Peace in Afghanistan." Center for Strategic and International Studies (CSIS). <http://www.jstor.org/stable/resrep37625>.

Kabalan, M. (2019). Actors, Structures and Qatari Foreign Policy. *AlMuntaqa*, 2(2), 61–82. <https://doi.org/10.31430/almuntaqa.2.2.0061>.

Katzman, K. (2019). Qatar: Governance, security, and U.S. policy. Retrieved from <https://sgp.fas.org/crs/mideast/R44533.pdf>.

Katzman, K. (2019). Qatar: Governance, security, and U.S. policy. Retrieved from <https://sgp.fas.org/crs/mideast/R44533>.

▪ MOFA, (2022). Qatar Takes Part in Afghanistan Conference 2022. MEDIA CENTER. Doha / Information Office / March 30. <https://mofa.gov.qa/en/qatar/latest-articles/latest-news/details/1443/08/27/qatar-takes-part-in-afghanistan-conference-2022>.

Naier, T. (2021). Qatar soft power: from rising to the crisis. *International Journal of Business and Applied Social Science*, 7(8), 43-52

Nye, J. S. (1990). Soft Power. *Foreign Policy*, 80, 153–171. <https://doi.org/10.2307/1148580>.

Nye, J. S. (2004). Soft power: The means to success in world politics. *Public Affairs*, 10.

Oglu, M. R. (2021). Siyasat al-Khaleej Tajah Afghanistan: Al-Paragmatiyat al-Hadhra bayna al-Furs wa al-Makhauf. *Majalah Ru'yah Turkiah* (4/10). JamiatSakarya, Turkia.

Pashtun, Nasria (2018-2019) "contextualizing Qatar's Role and Relevance in Afghanistan's Quest for Peace." *Afghanistan Women and Public Policy Journal*, Vol. 5 (2018-2019): pp. 39-46. Retrieved from <https://www.dropsafghanistan.org/wpcontent/uploads/2019/10/WPPJ-Vol5-2019.pdf>

Qatar-America Institute,(2018) "Qatar's Strategic Role within NATO's Resolution Support Mission | Qatar-America Institute.". <https://qataramerica.org/qatars-strategic-role-within-natos-resolution-support-mission/>

Roberts, D. (2012). Understanding Qatar's Foreign Policy Objectives. Mediterranean Politics. <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13629395.2012.695123>.

Roberts, D.B., (2016). The four eras of Qatar's foreign policy. *Comillas Journal of International Relations*, 5, pp.1-17.

Ruttig, T. (2011). The Battle for Afghanistan: Negotiations with the Taliban: History and Prospects for the Future. New America. <http://www.jstor.org/stable/resrep10482>.

Sofuoglu, M. (2021). What role will Qatar play in Taliban-ruled Afghanistan?. TRT World. <https://www.trtworld.com/magazine/what-role-will-qatar-play-in-taliban-ruled-afghanistan-50002>.

ymann, S. G. (2016). Reconciliation with the Taliban: Challenges and prospects. Academia.edu. Retrieved from <https://www.academia.edu/es/21921017/>.

Yousaf, F., & Jabarkhail, M. (2021). US withdrawal and the Taliban regime in Afghanistan: Future Policy Directions. Swisspeace. <http://www.jstor.org/stable/resrep36280>.

ذاکر جلالی، (۲۰۲۱). قطر او د افغانستان نوی بهرنی سیاست. نن ټکی آسیا.

<https://www.nunn.asia/193436> -

- سی، ایس، آر، ایس. (۲۰۱۷). د منځني ختيځ نوی دیپلوماتیک بحران او په سیمه یې اغېزې.

د ستراتیژیکو

- او سیمه ییزو څېړنو مرکز.

<https://csrskabul.com/?p=3628> -